

DEMOKRACIJA

Leto III Stev. 51

Trst - Gorica 17. decembra 1954

Izhaja vsak petek

Uredništvo: Trst, ul. Machiavelli 22-II. - tel. 3-62-75
Uprava: Trst, ulica S. Anastasio 1-c - tel. 2-30-39
Goriško uredništvo: Gorica, Riva Piazzetta št. 18.
CENA: posamezna številka L 25. — Naročnina:
mesečno L 100, letno L 2.000. — Za inozemstvo:
mesečno L 170, letno L 2.000. — Poštni čekovni
računi: Trst štvo. 11-7223, Gorica štvo. 9-18127

„Neodvisna“ socialistična stranka

Kdor pogleda italijansko in tudi tržaško politično pozorišče, bo gotovo takoj opazil, kako razbita in nepomembna je vsa t. ko zvana nekommunistična levica. Tu so Nemijevi socialisti, Saragatovi socialisti, Titovi socialisti, dva moža, Cucchi in Magnani, itd. Nekateri od teh so sicer socialisti s mojo pomeni. Nenni je navaden Togliattijev privravec. Titovci se razlikujejo od italijanskih komunistov zgolj po tem, da imajo svojega poglavarja v Beogradu, ne pa v Moskvi. O kakšnem demokratičnem priokusu ni sledu niti pri prvih, niti pri drugih. Cucchi in Magnani sta sicer nekoč podajala nekakšne demokratične izjave, toda njuna potovanja v Titovino so tem njihovim nameram, kakor tudi njihovu ugledu v Italiji izbila dno.

Videti pa je, da so nekatere stare napisne deske postale neprijetne in nepriljubljene. Zato so njihovi lastniki sklenili, da pristopijo k preimenovanju in obnovi lokalov. Kakor vsak gostilničar, si tudi oni obetajo od tega poseban obisk in dobiček. Tako so tržaški titovci že letos poleti razpustili svojo komunistično stranko. V Gorici je bila namesto Osvobodilne fronte ustanovljena Socialistična fronta Slovenec. Zaenkrat se izživlja v debatnem klubu, kjer študira italijanska socialistična gibanja, v kateri bi se rada vključila. Zdej se je travstna živahnost prenesla se v Trst. Titovski aktivisti in prvaki romajo od vasi do vasi in poveljujejo ideje neke nove neodvisne socialistične stranke. Kakor goriška socialistična fronta, tako bi se tudi nova tržaška neodvisna socialistična stranka formalno naslonila na Cucchija in Magnanija, dejansko bi pa obe ostali lo, kar sta bili do sedaj zvesti izvrševalci ukazov režima, katerega bi se jugoslovanski narodi brez premišljanja otresli v pretem trenutku svobode, ki bi jim to dovolil. Smo pa v časih, ko je neiskrenost že tako razširjena, da ne smes verjeti posebno v neodvisnost tistega, ki postavlja to besedo v svojo firmo.

Toliko o novem imenu, od katerega tržaški titovci pričakujejo, da bo v zvezi s prebeljenimi stenami, prebranimi mizami in čistimi prti privabilo številne nove goste. Posebno velik naval pričakujejo iz bivših independentističnih vrst. Toda, če upoštevamo, da se bo v novem lokal, pod drugačnimi etiketami, dejansko točilo staro vino, potem kar vnaprej dvomimo, da bi se število stalnih gostov sploh kaj izpremenilo.

Ne bo torej pridobitev, pač pa upravičeno domnevamo, da bodo pristihi režima, ki bi v teh krajih morali braniti predvsem slovenske koristi, s svojim korakom povzročili novo in občutno škodo. Zakaj naj bi vendar ljudje še naprej ostajali Slovenci, če se jim neprestano dopoveduje, da kot taki ne morejo nič pomeniti, da morajo biti srečni, če jih sprejme za svoje kakšna italijanska stranka, pa čeprav naj bi to bila tudi tista, katero vodita in teorija dva nepomembna gospoda, Cucchi in Magnani? Samozavesti in ponosa se s takim ravnanjem res ne vzgaja. To je pokazalo že leto 1945.

Toda tovarišem je to vseeno. Ni jim važno, kakšen bo in kaj se bo zgodilo s konjem. Glavno je, da najdejo sedlo in položijo vanj svoje dragoceno sediše. Pri tem navajajo in opravilo in kot primer svojo politiko na Koroškem. V isti sapi pa pozabljajo, da so se tam zvezali s koroškimi socialisti, najmočnejšo stranko, ki ima v rokah vsa delovna uprava. To je nekaj podobnega, kakor bi se v Trstu zvezali z demokrati. Od tistega, ki lahko da, bi vsaj teoretično lahko pričakovali in plačilo za uslugo kakšno korist. Toda kakšno korist si vendar obetajo od Cucchija in Magnanija, ki sta celo v svojem okolišju prej kot pomembna politična čimtelja, da o njunem vplivu pri vladi in v naših krajih sploh ne govorimo?

Res je, titovci so se predtem ponujali tudi saragatovcem. Toda menda prav zaradi tega, ker je to ena izmed italijanskih demokratičnih strank, se titovskim sirenami ni odzvala. Nenni tudi ni nor, da bi se zaradi prijazne družbe tržaških in goriških titovcev sprl s Togliattijem. In kakor lisiča v silni muhe žre, tako so titovci končno ugriznili v Cucchija in Magnanija.

Sami prav dobro vedo, da niso dosegli tega, kar so želeli, in da ne sklepajo zveze, od katere bi si lahko kaj obetali. Njihova poteza je prepričevalen dokaz duhovne in

V tržaškem gospodarstvu ure

Problem delavskih odpustov - Prosta cona - Zveze Trsta z zaledjem

Pretekli petek je vladni generalni komisar sprejel predstavnike Delavske zbornice, v soboto pa predstavnike Delavske zveze, ki so se oglašili pri njem v zvezi s težkim položajem v tržaškem gospodarstvu. Delavski predstavniki so predlagali generalnemu komisarju, naj bi odredil zaporo nad odpusti, toda predlog ni mogel biti sprejet, ker bi njegovo izvajanje še bolj poslabšalo položaj nekaterih podjetij. Poleg tega pa ni zakonskih pogojev, ki bi tak ukaz dopuščali. Vsekakor pa je vladni generalni komisar takoj pozval načelnika oddelka za delo, naj priporoči podjetjem, da naj v sedanjem kritičnem trenutku ne odpustijo delavcev. Delavski predstavniki so tudi pozvali komisarja, naj intervenira pri vladi za takojšnji začetek izvajanja objavljenih pomoči Trstu. Dr. Palamara je odgovoril, da je to že storil.

Za Trst, v katerem je že pred odhodom zaveznikov število brezposelnih stalno nihalo okrog 20.000 ter je tako obsegalo polno petino razpoložljive delovne sile, so bili odpusti vsega osebja, ki je prej delalo pri obojeh silah zasedbenih držav, že dovolj težak udarec. Danes lahko mirno cenimo število brezposelnih na okrog 25.000. Če bi se k tem začeli pridruževati še novi odpusti, kakor so jih napovedala podjetja Modiano, Gambissa, Pastificio, in bi jim sledila še druga, bi to imelo nedogledne posledice.

V tem položaju postaja vedno važnejše vprašanje bodoče ureditve tržaškega gospodarstva, ki mora biti postavljeno na tekne temelje, da bo lahko zaposlilo vsaj obstoječo delovno silo.

Vedno glasnejša je zahteva po vzpostavitvi proste cone, ki bi našemu od tujega prometa in trgovine odvisnemu pristanišču edina lahko vrnila njegov trgovski značaj, pritegnila vanj trgovino, marsikatero industrijo in s tem ustvarila pogoje za novo blaginjo.

Najprej prosta cona

Ugledni italijanski tehnik »Il Borghese« se je tudi dotaknil tega vprašanja. Ugotavlja, da nima smisla izboljševati tržaškega pristanišča, graditi nova skladišča in pomole, če bi jih imela preraščati trava. Neto omenja zahtevo po prosti coni, ki se mu zdi tako naravna, da bolj ne more biti. Dodaja sicer, da se nekateri tržaški industrialci bojé za svoja podjetja, toda kar je poštenih med njimi, priznavajo, da bi ustanovitev proste cone v vsakem primeru močno poživila tržaško gospodarstvo. Zato upa, da bo italijanska vlada končno le osvojila to misel.

Izrecno proti prosti coni se je postavil videmski »Il Messaggero Veneto«, ki pravi, da bi Italija v tem primeru izgubila tržaško tržišče, kateremu je do danes dobavila vsako leto za približno 25 milijard lir hrane, za 10 milijard lir industrijskih surovin in za okrog 20 milijard lir drugega blaga. List seveda dodaja, da bi to pomenilo predvsem veliko izgubo za Benečijo in Lombardijo, torej ne za Trst.

»Corriere di Trieste« je sprejel te številke in ugotavlja, da je v vsoti 55 milijard lir, če odštejemo surovine, katere je tudi Italija kupila v tujini, vsebovana približno vrednost celoletne zaposlitve 25.000 italijanskih delavcev. Po njegovem mnenju je naravno, da se je Italija borila proti urešitvi proste cone v Trstu vse dokler je za tržaške brezposelne skrbelo Zavezniška vojaška uprava, medtem ko bi za morebitno brezposelnost svojih 25.000 morala skrbeti Italija sama. Danes pa je stvar drugačna. Tudi za tržaške brezposelne mora skrbeti Italija. Problem je torej sledeč: ali vlada misli, da je pametneše imeti v Trstu 25.000 brezposelnih in oskrbovati mesto z italijanskega tržišča ali pa je boljše odrediti se oskrbovanju Trsta z blagom, ki bi ga lahko kupovalo v tujini in imeti v Trstu polno zaposlitve. Gotovo je tudi, da bi italijanske dobave Trstu ne utrpel tako velikega skrčenja, kakor to navaja »Messaggero Veneto«. Zato bi gospodarska korist novih zaposlitev v Trstu prosto cono tudi s splošno italijanskega vidika rešen z manjšimi stroški in večjim uspehom kakor brez nje.

politične revščine ljudi, ki nosijo v pozorni zgodovini tržaških Slovencev odgovornost že za toliko usodnih poražek. Če so že tako daleč, da vidijo, da jim ne preostaja drugega kot politična likvidacija, ali ne bi potem bilo pametneje, da likvidirajo v korist nove slovenske, ne pa v korist kakšne italijanske politične skupine. V prvem primeru bi njihova žrtev imela vsaj pomen očiščenja, v drugem pa bo prodaja in nadaljevanje greha. * * *

Zahteve špediterjev

Pretekli petek zvečer so v Trstu zborovali tudi tržaški špediterji. Zanimivo pa je, da na svoji skupščini niso razpravljali o prosti coni, pač pa so obširno govorili o pripravljajoči se mednarodni konferenci o tržaškem pristanišču. Izrazili so mnenje, da bi Italija morala nanjo povabiti tudi Češkoslovaško, Madžarsko in Zahodno Nemčijo. V glavnem so poudarili zahtevo po vzpostavitvi novih ladijskih zvez, olajšav v prostem pristanišču, pravic pri upravi Javnih skladišč, cestnih in železniških zvez s tujino, ureditvi tovornega avtomobilskega prometa z Avstrijo itd.

Ceprav špediterji na svojem sestanku niso postavljali velikih zahtev in so ostali povsod v okviru drobnejših predlogov, ki bistveno ne bi izpremenili obstoječega stanja, vendar je treba ugotoviti, da se tudi pri njih kaže živa želja po odstranitvi napak, ki ovirajo njihovo delo, in odpravi pomanjkljivosti, ki duše naše mesto.

V tem splošnem vrenju, prilaganju novemu stanju in iskanju novih rešitev bi res bilo kar čudno, če se ne bi zopet pojavila misel o zgraditvi igralnice v Sesljanu. Zavezniki leta 1951 niso hoteli rešiti tega vprašanja, čeprav je občina Devin-Nabrežina takrat dala svoj pristanek. Predlagatelj pravilo, da bi vsa okolica imela od igralnice veliko korist, tako zaradi neposredne zaposlitve prebivalcev, kakor tudi zaradi prometa, katerega bi bili deležni lastniki vseh javnih lokalov. Občini sami bi pripadlo 60 odstotkov dobička, kar bi predvidoma zneslo okrog 200 milijonov lir na leto. S tem bi nabrežinska občinska uprava postala dejansko neodvisna od podpor nadrejenih oblasti.

Ob težki in moredhi nezaposlenosti, ob nevarnosti, da se ta začasno še poveča, se tako vendar pojavljajo in uveljavljajo načrti za bodočnost. Potrebno pa je, da tudi državne oblasti čimprej pokažejo, kakšna bo ureditev, v kateri bodo Tržačani morali trgovati in delati.

Ameriška tovarna v Trstu

Drug predlog, o katerem se tudi te dni razpravlja, je ponudba neke ameriške skupine, ki bi bila pripravljena v Trstu zgraditi največjo tovarno plastičnega gradiva v Evropi. Pogoji pa je, da bi bila v Trstu prosta cona, ki bi podjetju jamčila, da bi lahko popolnoma prosto uvažalo vse surovine in prav tako prosto izvažalo vse izdelke.

Ob težki in moredhi nezaposlenosti, ob nevarnosti, da se ta začasno še poveča, se tako vendar pojavljajo in uveljavljajo načrti za bodočnost. Potrebno pa je, da tudi državne oblasti čimprej pokažejo, kakšna bo ureditev, v kateri bodo Tržačani morali trgovati in delati.

zalo dobiti pooblastilo za uporabo taktičnega atomskega orožja v primeru nenadnega napada. Manjše države, kot sta Belgija, Holandija in Danska, ki na glavnih poveljniških položajih sil atlantskega pakta nimajo svojih predstavnikov, ugovarjajo temu predlogu. Tudi Velika Britanija meni, da bi morala biti odločanje o uporabi atomskega orožja pridržano političnim činiteljem. V primeru nenadnega napada bi napadalec verjetno itak prvi uporabil atomsko orožje. Če bo storil, potem je vsako odločanje nepotrebno. Če pa tega ne bi storil, potem je treba dobro premisliti predvsem politične posledice prve uporabe atomskega orožja. Tisti, ki bo prvi posegel po tem iverbalnem sredstvu, se namreč lahko izpostavi težkim očitkom in tudi sovraštvu, ki zna nato močno vplivati na končni izid vojaških operacij. Zato naj o tem sklepajo politiki. Vojski, ki menijo, da je treba v primeru spopada predvsem hitro odločiti in udariti, so seveda nasprotnega mnenja.

Pri tem gre za uporabo taktičnega atomskega orožja, torej za atomsko artilerijo in majhne atomske bombe, ki bi jih odmetavali na bojnem polju in v njegovem neposrednem zaledju. O velikih atomskih bombah, s katerimi bi rušili oddaljena sovražna središča in industrije, o tako imenovanem strateškem atomskem orožju pa svet atlantskega pakta ne bo sklepal, ker pripada ta odločitev Združenim državam in Veliki Britaniji. Tudi tu bi Združene države že sedaj rade oskrbele svojo letalsko eskadro z atomskimi bombami, ki je nastanjena v Veliki Britaniji. Velika Britanija, ki se seveda boji, da bi to središče bilo prvi cilj nenadnega ali povračilnega sovjetskega napada, pa meni, da bi ta letalska skupina ne smela uporabljati atomskega orožja vse dokler se washingtonska in londonska vlada o tem ne sporazumeta.

Uporaba atomskega orožja

Na sedanjem zasedanju atlantskega sveta bodo tudi odobrili skupni proračun za leto 1955. V njem je predvidenih za 136 milijard lir izdatkov, 40 odstotkov te vsote bodo uporabili za gradnjo novih in modernizacijo nekaterih obstoječih letališč, 25 odstotkov za pomorska oporišča, 20 odstotkov za gradnjo naftovodov od velikih pristanišč v posamezna oporišča, ostalo pa za razvoj prometnih zvez in raderske naprave. Skupno bodo letos zgradili ali modernizirali 132 letalskih oporišč.

Svoj pariški sestanek bodo zastopniki treh velisil izkoristili tudi za razgovore o svojem zadržanju do najnovejših sovjetske politike.

Na sedanjem zasedanju atlantskega sveta bodo tudi odobrili skupni proračun za leto 1955. V njem je predvidenih za 136 milijard lir izdatkov, 40 odstotkov te vsote bodo uporabili za gradnjo novih in modernizacijo nekaterih obstoječih letališč, 25 odstotkov za pomorska oporišča, 20 odstotkov za gradnjo naftovodov od velikih pristanišč v posamezna oporišča, ostalo pa za razvoj prometnih zvez in raderske naprave. Skupno bodo letos zgradili ali modernizirali 132 letalskih oporišč.

Nemci rabijo delavcev

Zadnje čase se je veliko govorilo o političnih posledicah nemške o-

borožitve, le malo pa je bilo silšadi o njenih gospodarskih problemih. Med temi je posebno važno vprašanje delovne sile. Zahodna Nemčija je namreč praktično dosegla popolno zaposlitev. Statistika sicer navaja 822.000 brezposelnih, toda med temi je približno 300.000 kroničnih bolnikov in invalidov, 300 tisoč oseb predstavlja tako zvanj strukturalno brezposelnost, to se pravi takšne, ki so brezposelni samo kratak čas, pravkar menjujejo ali iščejo novo službo, tako da preostane pravzaprav samo 222.000 prvih brezposelnih. Toda tudi za te je treba ugotoviti da prebivalstva večinoma v krajih, kjer ni industrije, medtem ko vlada v razvijajočih se industrijskih središčih celo pomanjkanje delovne sile. Selt-tev brezposelnih iz krajev odvisne delovne sile v kraje, kjer je manjka, pa je otežkočeno zaradi pomanjkanja stanovanj.

Iz tega gospodarstva, ki ima kvečjemu 222.000 prvih delovnih moči, bo torej nova armada potegnila nad 500.000 ljudi. Pristajemo k temu še tiste, ki bodo potrebni za nova podjetja, katera bodo oskrbovala nemško vojsko, pa bomo spoznali, da se bo nemška industrija že v bližnji bodočnosti znašla pred pomanjkanjem delavcev. Če bo hotela obraniti nezmanjšano svojo proizvodnjo za svetovni trg in obenem zadostiti nekaterim potrebam domače obožitve, potem bo nujno morala začeti uvažati delovno silo iz tujine. S samo racionalizacijo strojnih naprav in postopkov namreč ne bo mogla kriti

primanjkljaja. V pomoč bi lahko prisločila Italija. Italija ima namreč odvisno delovno silo in radi devize, Nemčija pa bo imela potrebo po ljudeh, ki ima aktivno plačilno bilanco, ki bi dovoljevale italijanskim delavcem, da bi pošiljali svoje prihranke v domovino, s čemer bi pomagali izravnovati pomanjkanje deviz v svoji domovini.

Te okoliščine so tudi napotile italijanskega ministra Vanonija, ki se trenutno mudi v Bonnu, da se je začel pogajati za zaposlitev italijanskih delavcev v nemškem gospodarstvu. Pri tem pa so se pojavile težave in nasprotovanje od strani nemških sindikatov.

Zanimivo je, da so se v italijanskem tisku že začeli pojavljati oglašaji, s katerimi razne nemške tvrdke iščejo razne italijanske tehničke s področja mehanike, elektrotehnike in brodogradnje. Tako za Nemčija zopet postati dežela, v katero bodo tudi naši ljudje odhajali na delo.

Rije je Stalinov sin?

Pred letom dni je izbral svobodna Japonskem šef sovjetske vojnške službe na Daljnem vzhodu, polkovnik Rastvorov. Postavil se je pod zaščito ameriških oblasti. Sovjetska obveščevalna služba je s tem doživela zelo težak udarec, ker je Rastvorov odkril mrežo sovjetske vojnške službe v deželah Tihega oceana. V Avstraliji je odkril Petrov, ki je bil poučen o usodi Berje in o smrti Stalina.

Rastvorov je danes svobodni človek, o katerem lahko sodimo, da pripoveduje resnične dogodke, čeprav je resnica za komunističnega zgrajenca zelo raztegljiv pojem. V ameriški reviji »Life« pripoveduje Rastvorov, kako je prišlo do padea Berje. Ze za časa Stalinovega obolenja je takratni notranji ministri in poglavar sovjetske tajne policije, Berja izvršil določene ukrepe, da bi v skrajni potrebi lahko usmerili nekaj divizij proti Moskvi. Pridobil si je nekaj somišljenikov, med katerimi je bilo nekaj pomembnih imen: general Pavel Artemijev, vojaški poveljnik moskovskega okrožja, general Spiridinov, vojaški poveljnik v Kremlju, general Sinilov, poveljnik mesta v Moskvi, in letalski general Vasilij Stalin, sin Jožefa Stalina.

Takoj po Stalinovi smrti se ni nastopila askrajna potreba za Berjo. Malenkovi ni verčeval s pohvalami notranjega ministra Berje in ga je sprejel v triumvirat, ki so ga začasno sestavljali Malenkovi, Berja in Molotov. Naskrivaj pa je Berja skupno z mladim Stalinom pripravil državni udar. Te priprave pa niso ostale prikrite njegovim tekmečem Malenkovi in njegovim prijatelji, kakor tudi mnogi sovjetski maršali so slutili nevarnost, da bodo likvidirani ali vsaj postavljeni ob stran. Njihovemu krogu je pretila nevarnost nove čistke v znamenju Berje. Vsi so se zavedali, da Berja ne pozna usmerjenosti, in tako je prišlo do protizvare, kar je med diktatorskimi stremuhi ne samo navada, pač pa načelo.

Maršal Zukov je o Uralu potegnil v Moskvo dve oklepni diviziji, istočasno pa so za 26. junij 1953 sklicali plenum Centralnega komiteja. Berjo so člani komiteja, ki so bili vsi oboževalci, aretirali in odpeljali. Sele 10. julija so zarotniški zmagovalci obvestili javnost o aretaciji Berje. Medtem so posvem razbili tajno organizacijo Berje in likvidirali generale. Iginili je tudi Vasilij Stalin.

Kult starega Stalina še vedno živi med mnogimi višjimi in nižjimi komunističnimi oblastniki v Sovjetiji in izven nje. Ta kult je prešel tudi na sina. Nenadizbrano poročila iz Sovjetije trdijo, da o likvidaciji Berje ni bil uničen o-genj proti Malenkovi et Ko., pač pa, da živi pod pepelom, in prav ta žerjavica pod pepelom — zavajujejo ta poročila — naganja nove oblastnike v revizionizem stalinske politike.

Zakonski osnutki za Trst
Predsednik vlade je predlagal zbornici osnutke zakonov, ki predvidevajo zboljšanje gospodarskega stanja v Trstu.

Sovjeti zapeljujejo Francoze

Sovjetski predstavniki so izkoristili proslavo desetletnice podpisa francosko-sovjetske pogodbe, kateri se je vršila v Moskvi dne 10. decembra, za nov izpad proti pariškim sporazumom, ki predvidevajo ponovno obožitve Nemčije in njeno vključenje v atlantski pakt. Pred kakimi štirinajstimi dnevi se je govorilo, da se bo moskovske proslave morda udeležil tudi De Gaulle, vendar se to ni zgodilo. Tudi v svojem nedavnem govoru vodja francoskega odpora ni pokazal, da bi bil tako oster nasprotnik ponovne obožitve Nemčije, kakor so Sovjeti in tudi drugi doslej domnevali.

Pač pa so se moskovske proslave udeležile vse vidne sovjetske osebnosti, zvečer pa je Malenkov povabil francoskega veleposlanika in prvega svetnika francoske ambasade na slavnostno večerjo, na kateri so se srečali z zunanjim ministrom Molotovom, obrambnim ministrom maršalom Bulganinom, ministrom trgovine Mikoyanom in seveda partijskim sekretarjem Kruščevom. Ob tej priliki so se dolgo pogovarjali in v obveščevalnih krogi pravijo, da so Sovjeti zopet močno pihali Francozom na srce.

Francoski položaj je nedvomno vse prej kot zavidanja vreden. Docakali so, da morajo sami pomagati pri oboževanju svojega največjega sosedja in starega sovražnika. Toda če upoštevajo, da se bo

Grško kmetijstvo - za vzor

V času, ko pogosto beremo ali slišimo o težkočah kmetijske proizvodnje v raznih komunističnih državah, ki nikakor ne pridejo od tega, da bi pridelale vsaj toliko hrane kot pred vojno, so zanimivi in poučni rezultati, katere je po tej vojni doseglo grško kmetijstvo.

Grčija leži v neposredni sosesčini Bolgarije in Jugoslavije in se nikakor ne more pohvaliti z obilico rodovitnih zemljišč, saj obsegajo ravnine samo 20 odstotkov njene površine. Vse drugo so hribi. Poleg tega je zemlja tudi zelo izčrpana. Kljub temu pa je Grčija v povojnih letih zelo povečala svojo kmetijsko proizvodnjo. Predvojni povprečni pridelek pšenice, ki se je sukal okrog 750.000 ton, se je skoro podvojil ter je dosegel leti 1953 1.400.000 ton. Povečali so tudi pridelek koruze, pridelek riža pa so dvignili s 4.000 ton kar na 66.000 ton. S tem je Grčija uspešno nadaljevala razvoj svojega kmetijstva, saj se je njena proizvodnja pšenice v zadnjih 25 letih povečala za štirikrat.

Leto 1927 je s 380.000 tonami krlja 38 odstotkov domače potrošnje, leta 1938 je dosegla 1 milijon ton, s čemer je krlja 64 odstotkov ali dve tretjini domače potrebe, z lanskimi 1.400.000 tonami pa je pridelala doma že toliko pšenice, kolikor je navadno rabi. Tudi letošnja žetev le malo zaostaja za lansko.

S tem je Grčija rešila svoj najvažnejši prehrambni problem. To je dosegla s povečanjem obdelanih površin, ki so napram letu 1928 več kot podvojile, s povečanjem hektarskih donosov, ki so se pri pšenici dvignili od 10,8 stota na hektar v letih 1937-39 na 14,5 stota v letu 1953. Podobno povečanje so zabeležili tudi pri koruzi. Oboje je sad selekcije semen, skrbneje obdelave in povečane uporabe umetnih gnojil, katerih potrošnja se je napram letu 1938 več kot potrojila. Vse to je Grčija dosegla brez osnovnih sprememb gospodarskega sestava svojega kmetijstva. Kmet je ostal gospodar svoje zemlje in sadov svojega znojla, nihče mu ni ubijal volje, zato se je potrudil in napredoval.

VESTI z GORIŠKEGA

Zemljiške pogodbe

Italijanske stranke in sindikalne organizacije se v tem času bavijo z vprašanjem zemljiških pogodb. Gre za odpravo zapore teh pogodb, ki se je izkazala za neumestno, ker je na splošno škodila na količini in kakovosti pridelkov.

Zaporo so namreč leni in strokovno nepriljubljeni kmetje izrabljali le v svojo korist. Mnogi gospodarji pa se v nekaterih krajih države niso upali postaviti, ker so jih ali kmetje ali sindikalne organizacije tudi iz političnih ozirov v tem ovirale.

Zdaj pa so več ali manj vsi za to, da se zapora odpravi in zopet uvede normalno sklepanje in odpuščanje zemljiških pogodb.

Nekateri, to so skrajni levčarji, se potegujejo še za to, da bi med odpravo zapore do nastopa normalnega sistema določili vmesni čas, v katerem naj bi se odpravile pogodbe izjemoma dovolila iz določenih vzrokov, drugi pa so mnenja, da je treba zaporo takoj odpraviti in pogodbam dati določen rok veljavnosti, vendar z določenimi primeri upravičenega vzroka, ki bi odpravil pogodbe dovolil v vsakem času.

Tako je te dni Italijanska konfederacija svobodnih sindikatov navedla in predlagala sprejem šest takih primerov, in sicer: kršitev pogodb v znatnem obsegu; izvršitev bistvenih preobnovitvenih agrarnih del; prevzem zemljišča od strani najemodajalca v lastno obdelovanje za dobo štirih let odnošno izročitev istega v obdelovanje svojemu zakoncu ali pa sorodniku v drugem kolenu; drugačna in do sedaj sistemizirana zemljišča ali dela tega; če je najemodajalec enkrat ali lastnik drugega zemljišča, ki zaposluje vso njegovo družino; če delovna zmožnost najemodajalca družine ne zadostuje za obdelovanje kmetije.

Ista Italijanska konfederacija svobodnih sindikatov predlaga tudi, in v tem se strinjajo še mnogi drugi, naj zakon da najemodajalcu pravico prednosti pri odkupu kmetije. Kar se pa razdelitve pridelkov tiče, so skoro vsi mnenja, da je treba nuditi najemodajalcu večji odstop, in izgleda, da se bodo zedinili na tem, da bo najemodajalec prejemal šestdeset odstotkov pridelkov, najemodajalec pa štirideset.

Naj omenimo še to, da je stavljen tudi predlog, da bi zakon uvedel določeno (fiksno) takso, namresto proporcionalne za odkup zemljišča od strani najemodajalca, ker bi na ta način počasi povečali številno svobodnih lastnikov zemlje.

Iz gori navedenega sledi, da se v Italiji pripravljajo nekaj dobrega in pametnega za ureditev zemljiških pogodb in izgleda, da bodo v zvezi s tem napravili velik korak naprej z ozirom na gospodarski, socialni in politični pomen tega vprašanja!

Najemodajalec, ki ima zagotovljeno eksistenco pod pogoji pravičnega po zakonu zaščitene pogodbe, in

Ali si že poravnal naročnino?

GOSPODARSTVO

NA NJIVI

Ko pšenica požene tretje peresce, začne vsrkavati hranilne snovi iz zemlje. To se dogaja prav v sedanjem času. Zato ji moramo potrositi apneni nitrati ali pa čilski soliter, in sicer v treh - štirih obrokih vsaj meseca marca. Sedem do osem kg na vsakih tisoč metrov površine ob vsakem obroku.

Ko gnojimo, morajo biti pšenična stebelca suha, ker jih sicer gnojilo ožge in pokvari.

V VINOGRADU IN SADOVNJAKU

Ce ni zemlja mokra, nadaljujemo z rigolanjem za nove nasade. Pri rigoljanju pazimo, da poberemo vse korenine morebitnih prejšnjih sivev ali trti, ker sicer take zakopane korenine v zemlji splenijo in povzročijo korenensko plesnobo, ki novim nasadom silno škoduje.

Od plesnobe okuženo drevo odnožno trta shira, listje zbledi in stebelo pogine.

Ce pa je zemlja še mokra, je ne smemo obdelovati, dokler se vsaj nekoliko ne posuši.

Ta čas pa lahko porabimo za pripravljanje lesa za trte. Da nam bo čas trajal dlje časa, ga svežega olutimo in namakamo v 5-odstotni

pa kmet, lastnik svoje zemlje in njenih pridelkov, nimata prav nobenega vzroka tvegati svojo eksistenco s kolektivističnimi, smrtonosnimi poskusi, ki jih edino komunizem lahko nudi!

Italijanski agrarci so že ustvarili velik čudež, ko so pridelali toliko pšenice, da je državi ni treba uvažati! Prepričani smo, da bodo napravili še marsikateri čudež, če bodo svoja kmetijska vprašanja obravnavali in reševali tako vestno, kot imajo namen rešiti in uzakoniti vprašanje kmetijskih pogodb!

V Titovini, kjer vlada kaos gospodarskega sistema komunistično-socialističnega marksističnega kova, pri nespretnosti in nevednosti komunističnih pustolovcev, in kjer je nekdanji svobodni in pridni kmet, ki je nudil kruh vsem svojim so državljanom in ga še izvažal, suženj, v tej Titovini suša, ki se ji pravi *komunizem*, vsako leto zaporedoma uničuje pšenične pridelke!...

Dr. Slavko Tuta oproščen

Ze 17. marca t. l. je prizivno beško sodišče razveljavilo sodbo Posebnega sodišča za obrambo države od 14. decembra 1941, s katero je bil dr. Slavko Tuta na znanim zgodovinskem procesu v Trstu obsojen na 30 let težkega zapora.

Proti sodbi posebnega fašistovskega sodišča je dr. Tuta upravičeno zahteval revizijsko postopanje, ki se je tudi zaključilo z oprostitvijo.

Ce smo s poročilom toliko časa počakali, je temu vzrok dejstvo, da je državni pravdnik proti oprostitvi prvotno, napovedal priziv na kasacijsko sodišče. Pozneje pa je ta namen opustil in oprostila sodba je postala pravomočna.

Je to že tretja oprostila sodba zloglasnih obsodb naših ljudi na procesu v Trstu, ki je zaradi okrutnosti fašističnih nasilnikov dvignil toliko odpora v svetu in pridelal toliko gorja našim ljudem.

Dr. Slavkova Tuta je v Benetkah branil odvetnik dr. Sfiligoj iz Gorice.

Dr. Slavku Tuti čestitamo k oprostitvi!

Slovinci!

Plačanci pri SFS nas že več mesecev neprenehoma silijo v objem Cucehiju in Magnaniju, češ da je od njih in samo od njih odvisna rešitev Slovincov v Italiji. Mi pa jim povemo odločno, da ne verjamemo v tako rešitev, ker je nemogoče, da bi nam kaj nudila gospoda, ki v Italiji ne predstavljata prav ničesar. In tudi če bi res kaj predstavljala, kdo bo zaupal dvema komunističnima odpadnikoma, ki sta se večeraj mudila pri moskovskem gospodarju, danes pa pri beograjskem, kamor ju je zvalil jugoslovanski diktator ne zato, da bi se zavzela za naše koristi, ampak le zato, da bi skušala reševati

raztopini modre galice (brez apna), in sicer samo en meter visoko od spodaj navzgor. V modri galici naj se les moči kakih osem dni.

Lahko suhe kole namažemo tudi s karbolinjem odnosno s ktratom 60 do 80 cm visoko od spodaj navzgor, ker jih na tak način dolgo časa ohranimo.

V KLETI

Pretoči vino takoj, ker je že za njim čas za to opravilo. Kdor ni uporabil bisulfitu pri trgatvi, temu bo vino na zraku gotovo porjavelo. Da to prepreči, mora obešiti v sredino sode osem do deset gramov bisulfitu na vsak hektoliter vina. Cez teden dni naj vino pretoči in dobro prezrači. Za zračenje vina pri pretakanju rabi ali rešetno ali pa razpršilnik, ki ga rabimo pri zalivanju v vrto. Niti prvo, niti drugi ne smeta biti rjasta.

Potrebno je tudi, da vino nekoliko zažveplamo, in sicer po en trak na dva do tri litra vina, ker žveplo pritegne duh nase in torej odpravi ostali duh po bisulfitu v kakih desetih dneh.

Kdor ga ima, naj pri pretakanju rabi bakren lij, odnosno drugo bakreno posodo, ki tudi priteguje vase duh po žveplu.

Obisk veleposlanika ZDA Luce

Na povratku iz Trsta v Rim se je ameriška poslanica gospa Luce v torek popoldne 14. t. m. pomudila tudi v Gorici, kjer so jo oblastva sprejela na gradu. Razkazali so ji državno mejo in pokazali, kako se plesalci iz Ločnika znajo vrteči! Podarili so ji cvetje!

Da bi kratek obisk potekel nemoteno in v popolnem redu, niso obiska nobenemu vnaprej povedali!...

Upamo, da se bo z goriškimi Slovinci seznanila ob njenem obljubljenem prihodu obisku Gorice!

Novo vojašnice

V torek 14. t. m. so blagoslovili nove vojašnice za orožnike in finančne stražnike, in sicer dve v Steverjanu in eno v Rupi pri Svodnjah. Svečanosti so se udeležili predstavniki političnih, civilnih in vojaških oblasti ter seveda tudi oča župana teh dveh slovenskih občin!

V Steverjanu so tega posebno veselili, ker so orožniki in financarji izpraznili občinski dom, ki bo sedaj služil namenu, za katerega je bil postavljen!

potapljaajo se frontaško barko, in ki bosta morda jutri služila še tretjemu gospodarju, če jima bo ta več nudil!

Takim ljudem prav gotovo ne moremo in ne smemo zaupati, in to povemo jasno v obraz plačancem pri SFS, da bodo enkrat za vselej razumeli, da so minuli tisti časi, ko so jim skoraj vsi verjeli.

Izkušnje so nas namreč marsikaj naučile. Živimo pač v letu 1954 in ne v letu 1945 in zato — pa naj se le skrivajo gospodje pod demokracijam, ali socialističnim plaščem, pa naj nas le vabijo samo v svoje razne gospodarske ali kulturne organizacije in zveze, pa naj se le pri tem kar poslužujejo ljudi pri »Novem listu« — prav dobro vemo, da so in ostanejo komunisti in samo komunisti in kot taki lahko zastopajo samo peščico svojih privržencev, ne pa Slovincov v Italiji, ki hočejo, zvesti narodnim izročilom, hoditi po poti časti in dostojanstva.

Slovenec

SOCIALNA VPRAŠANJA

ZDRAVSTVENA ZAŠČITA

V Jugoslaviji je stopil letos v veljavo pomemben socialni zakon, s katerim bi se lahko ponašala vsaka katoliška vlada, saj sloni na pristno evanجيلski podlagi in je dejanski dokaz resnične ljubezni do bližnjega, ki se kaže v dejanju in ne v besedi.

Omenjeni zakon namreč določa popolno ali delno oprostitev plačevanja zdravniške pomoči, zdravniškega materiala in zdravil ter ortopedskih in drugih zdravstvenih pripomočkov. V izjemnih primerih celo brezplačno kopalniško-klimatsko zdravljenje.

Ta oprostitev velja za sledeče bolnike:

- 1) bolniki, katerih davčni predpisi na družinskega člana ne presegajo letno 200 din, so popolnoma oproščeni plačevanja vsake zdravstvene storitve;
- 2) 25 odstotkov ali četrtino stroškov plačajo bolniki, katerih davčni predpis na družinskega člana znaša od 201 do 400 din letno;
- 3) polovico stroškov plačajo bolniki z davčnim predpisom od 401 do 600 din na družinskega člana;
- 4) vsi učenci osnovnih in srednjih šol so popolnoma oproščeni plačila za preventivno zobno zdravljenje;
- 5) bolniki z nalezljivimi boleznimi;
- 6) bolniki ob lokalnih epidemijah.

Najzanimivejši in morda najbolj človečanski pa je tisti člen zakona, ki predvideva popolno ali pa delno oprostitev plačevanja zdravstvenih storitev za vse tiste, ki bi bili »zaradi trenutnih slabih socialnih, pridobitnih ali drugih razmer gospodarsko ogroženi, če bi morali plačevati stroške za zdravstvene storitve v delnem ali popolnem obsegu.

Darujte za „NAS DOM“ v Londonu
Darove sprejema uprava Demokracije

Pojasnilo glede opredelitve

Naprošeni priobčujemo sledeči članek, ki zanima visokošolce in slovensko javnost.

Visokošolci in narod

Od nekdanj so bili slovenski visokošolci, združeni v svojih organizacijah, na strani svojega naroda, se zanj brigali in potegovali, preučevali pereča narodna in socialna vprašanja in se sploh pripravljali postati mu voditelji.

V drugem povojnem času se je sicer dober del slovenskih visokošolcev v zamejstvu tudi organiziral, v Trstu v »Jadrana«, v Gorici pa v »Akademski klub«. Tam in tu so zamisel in pobudo v glavnem dali narodno napredni visokošolci, ki jim je bila, in je še danes, narodnost sveta stvar. Njihov program je bil, in je, borba za pravice slovenskega naroda v zamejstvu, na osnovi in po vzoru demokratičnih načel, ki jih »Demokracija« širi in tolmači.

Seveda je že sama taka organizacija slovenskih visokošolcev pomenila hkrati tudi protikomunistično in torej protitotalitarniščno usmeritev visokošolcev, saj sta organizaciji nastali prav in pod silo ognjevite besede »Demokracije«, ki je postavila slovensko stvar na jasne temelje in jasno raven, tako za Slovence v zamejstvu, kot za one v matični državi.

Razmajani stebri

V luči te opredelitve in po svojem narodnem programu bi bili morali postati obe organizaciji močan stebri v naši narodni zgradbi, saj jima ni manjkalo umsko zdravil sil, ki so se vrgle na delo z vso vneto idealizma. Kaj lepšega je in slajšega kot borba za svoje pravice, ki so pravice lastnega naroda?

Pa so se takoj pojavili nasprotni elementi, tako klerikalci kot Titokomunisti, ki so v obeh organizacijah videli nevarne nasprotnike. Prvi so se v z vsjo opreznostjo pridružili in v organizacijah skušali tako ali drugače vplivati, ker že niso mogli takoj na dan s pravim namenom, ki je bil: prevladati! Potem so začeli šepetati, da je treba verskega spirituala, in koncem koncev so prišli v Gorici z jasno željo na dan: organizacija slovenskih visokošolcev naj bi postala odloč-

no katoliška in se včlanila v PAX ROMANA!

Pod nazivom »katoliška« so prizadeti visokošolci takoj spoznali in vedeli, da je bilo rezumeti »klerikalna«, čeravno sta to predlagala dva duhovnika!

V Trstu so duhovniki stali bolj ob strani. Zato pa so z večjo vneto nasledovali v organizaciji svoje namene laični klerikalci.

Kasneje so se v obe organizaciji vrnili še besednjakovci. Kljub vsem opozorilom in svarilom so voditelji visokošolskih organizacij sprejeli te ljudi v svoje vrste in s tem storili drugo napako! Prva je bila, da niso mogli biti klerikalcem očitek: »Če hočete biti klerikalci, organizirajte se po svoje. Mi vam tega ne bраниamo. Bolje pa bi bilo, da delujemo skupaj, toda strpljivo in odkritosrčno!

Vodstvo je bilo povabilo neko znano visokošolko, naj pristopi h Klubu. Ta pa je odgovorila: »Ne maram, ker je Klub preveč katoliški.« (Pozneje pa je povabljen vstopila v neko katoliško društvo in javno nastopila.

Kje je torej več katolištva, ali v Akademskem klubu ali v katoliških organizacijah?

V Trstu je titovcem in njihovim novopečenim sopotnikom, besednjakovcem, uspelo Akademski klub »Jadrana«, kar se tiče njegovega prvotnega programa in delovanja, pvoedeniti.

V Gorici »Akademski klub« živi še vedno svoje neodvisno življenje, čeravno prežita nanj obe odnosno vse tri nasprotni sile, to je klerikalci, titovci in novi sopotniki. Delovanje se omejuje na priložnostna predavanja, ker nima gnotnih sredstev in drugih pogojev za javne nastope. Upati pa je, da bo njegova bodočnost v tem oziru boljša!

Med nekommunisti ne sme biti razprtij

Članke v »Primorskem dnevniku« od 5. t. m. in v »Katoliškem glasniku« od 9. t. m. imata oba isti namen: kritizirati iz zavisti in postavitvi Klub & Gorici v slabo luč!

Ne vemo, ali in kaj bo vodstvo kluba odgovorilo. Za svojo osebo podajam tu svoje misli in trdim, da ne vidim razlike med visokošolci »liberalci«, kot nas »Katoliški glas« nelašč naziva, in med visokošolci »klerikalci«. Vem samo to, da smo prvi narodno zavedni Slovinci in strogi demokratje ter želimo taki ostati in živeti. Smo kristjani in katoličani in nas kaka izjema v verskem udejstvanju programsko ne zanima, ker nismo verska organizacija. Nas pa zanima osebnostna pravost članov! Drugi pa niso nič boljši od nas, le da se nazivajo »katoličane«, v resnici pa so klerikalci. V tem je razlika med nami in njimi!

Posten ples je dovoljen in ni greh. Tudi katoliški moške in ženske so vedno plesali in, verjamem, bodo še naprej. Dvakrat greh pa je svoje grehe pod krinko katoliške organizacije skrivati!

Da je tajnik kluba prefekt v Dijaškem domu, nam ne more nihče od klerikalcev šteti v zlo, če pomislimo, da je vsaj pet duhovnikov na Goriškem v vrstah dr. Besednjakove skupine, o kateri trdi »Katoliški glas«, da je... to, kar smo že večkrat čitali in razumeli: titovsko usmerjena. Pa vendar jih »Katoliški glas« ne smatra za nekatičane in »liberalce«.

Svetovna ideologija je tudi demokracija! Klerikalizem pa ni in ne more biti svetovna ideologija, ampak samo politična stranka! Sicer pa vsi vemo, kaj nam klerikalizem lahko nudi, če pomislimo, kako laški klerikalci, ki se olepševalno nazivajo demokristjane, z nami Slovinci ravnaajo: osporavajo nam vse bistvene človečanske pravice, prezirajo nas in raznaroduje-

jo! Se v cerkvi izpodrivajo slovenski jeziki!

Ce bi oni bili resnični katoličani in če bi ravnali po Jezusovem nauku, bi nas morali šteti za brate in bratstvo z nami ravnati!

Sodelovanje je mogoče

Kljub temu, da nam italijanski klerikalci ničesar ne priznavajo marveč nas le raznarodujejo, so se našli slovenski duhovniki, ki so zahtevali, da morajo slovenski volivci glasovati za italijanske klerikalce! Kaj takega slovenski visokošolci, kot si ga jaz mislim, ne more in ne sme storiti v kolikor gre proti koristim slovenskega naroda. In da je šlo proti tem koristim pričajo dejstva, da nas laški klerikalci prezirajo in raznarodujejo.

(Zakaj pa ne bi bilo možno sodelovanje med nami in klerikalci? Iz članka v »Katoliškem glasniku« sledi, da skupno združenje ni mogoče! Jaz sem drugačnega mišljenja in vem, da bi bilo možno, če bi voditelji klerikalcev ne zahtevali, da moramo biti vsi klerikalci!

Zdaj pa še nekaj: Kdor druge kritizira, ta mora pokazati kaj sam zna in dela! Niti »Prim. dnevnika«, niti »Kat. glas« se ne upata pokazati svojega plodnega dela v okviru visokošolske dejavnosti.

Da nismo titovci, ker nismo komunisti in totalitarci, je vbrabem na strehi jasno.

Mem katoličanom in klerikalcem pa je zopet veličanska razlika! Slučajno poznam trgovca klerikalca, ki vsako leto odslodi delavce, ko je čas počitnic, samo da jim teh ne plača. Pozneje pa jih zopet sprejme na delo. Ali je tako početje katoliško?

Bele vrane so sicer izjema, toda vedno možne!

Šlišal sem tudi trditi: Prvo katoličani in šele potem Slovinci!

Ker pa nas je Bog ustvaril Slovence, moramo biti v istem času Slovinci in katoličani hkrati!

Zdaj pa še to: Ali so klerikalci pozitivno protikomunistični? Izgleda, da ne vselej in povsod, če pomislimo, da se je v Trstu in na Goriškem pojavila klerikalna struja, ki velja za sopotnico titovcev.

Biti komunist pomeni biti proti narodnosti, proti veri, proti človeški svobodi in človečanskim pravicam. Biti komunist pomeni tudi biti za nasilje. Zato se za komunistem slovenski visokošolci ne more opredeliti!

Želim, da bi se mi in klerikalci znašli v skupni organizaciji, ki naj ima skupen narodnim koristim in demokratičnim načelom odgovarjajoči program.

Združeni lahko dosežemo marsikateri uspeh, ločeni pa povečini le zoprno trenje in neupajljivost.

Naše delovanje je itak zamišljeno na osnovi krščanskih načel, ki jih demokracija vzorno tolmači.

Ce tu ni skupno delovanje mogoče, zakaj pa nekatera katoliška društva iščejo in imajo za sodelavce tudi »liberalce«?

Eri dobri volji bi se našel izhod iz položaja, ki ni zadovoljiv!

G.

DAROVI: Za potrebne učence in dijake: N. N. iz Benetk 3.000 lir.

Darilne pakete
za Jugoslavijo in druge države razpošilja tvrdka

ALASKA

Š. HAVERIC
TRST - ulica S. Lazzaro 13-I
Tel. 35-658

Zajamčeno prvovrstno blago po najugodnejših cenah

DROGERIJA

ANTON PODGORNİK

GORICA - Trg. De Amicis, 12 na Kornu - Tel. 3009

Vsakovrstno pohištvo: **Tovarna pohištva**
SPALNICE - JEDILNICE - **Tel. 32**
KUHINJE ITD. — PO NAROCILU IZVRŠI VSAKO DELO — POROSTVO ZA DOBER NAKUP — TOVARNISKÉ CENE — DELO SOLIDNO — DOMACA TVRDKA

PRINČIČ
KRMIN
Cormons - prov. Gorizia

VESTI s TRŽAŠKEGA

Dolitev dveh odbornikov v Nabrežini

Pretekli četrtek 9. t. m. je občinski svet v Nabrežini nadaljeval s svojim zasедanjem. Takoj po prečitavanju zapisnika je svetovalec Colja opomnil, da niso bile vse njegove zadnje izjave vnesene v zapisnik ter zahteva, da se to spopolni. Zupan je zahteval sprejel in obljubil, da bodo te izjave vnesli v zapisnik.

Nato sporoča župan, da predno se preide na dnevni red, mora občinski svet izvoliti dva nova odbornika na izpraznjeni mesti pok. Colje iz Devina in Terčona iz Mavhinj. Odredi 10-minutni odmor ter povabi k sebi zastopnike vseh političnih skupin, da bi se pomenili o morebitnem skupnem predlogu. Na tem sestanku, ki je trajal četrt ure, so se vse skupine, razen kominformistov, sporazumele za oba kandidata. Pri nadaljevanju se je župan pozval vse občinske svetovalece, naj napišejo na listek dva imeni kandidata za odborniška mesta. Po pregledovanju listkov so ugotovili, da se nekateri svetovalci niso držali sporazuma. Izid je bil namreč sledeč: Drago Legiša iz Devina 13 glasov, Mirko Legiša iz Sosljana 9, Leopold Legiša 1 in dr. Skrk 1 glas. Stiri glasovnice kominformistov so bile prazne. Ker je za izvolitev v prvem in drugem glasovanju potrebna absolutna večina, t. j. 10 glasov, je bil na podlagi prvega glasovanja izvoljen le Drago Legiša iz Devina. Tu je župan izjavil, da obsoja neloyalnost tistih svetovalcev, ki se sporazuma niso držali. Očitno so nekateri titovski svetovalci prešli nalog, naj volijo le svojega kandidata ter so hoteli s tem povzročiti zmešnjavo, da bi bil potem še njihov drugi kandidat izvoljen. Nato je župan še izjavil, da ne smatra več za veljavnega sporazuma, ki je bil pred tem sklenjen, ter da ima sedaj skupina SDZ minut roke. Odredil je ponovno 15 minut odmora, da politične skupine lahko zavzamejo novo stališče. Po 15-minutnem posvetu svetovalcev SDZ je župan ponovno pozval svetovalece, naj pri drugem glasovanju napišejo po eno ime na listek za odborniško mesto, ki je še prosto. Po pregledu drugega glasovanja je bil rezultat naslednji: Mirko Legiša 8, Viktor Skof (OF) 5 in Josip Marizza (K.P.) 5 glasov. Tu so titovci zopet

pokazali svoje pravo lice, pa so vendar pogoreli. Izvoljen ni bil sedaj nihče, pač pa sta bila določena za ožje volitve tista dva kandidata, ki imata največ glasov. Zaradi tega je župan objavil kot kandidata za tretje glasovanje Mirko Legiša in Josipa Marizza, ker pri enakem številu glasov ima prednost starejši, ki je v tem slučaju Marizza. Na ta način je bil titovski kandidat izločen od nadaljnega glasovanja. Tu se je odkrila titovska namera! Računali so, da bo dobil naš kandidat 9 glasov in ne bo izvoljen, ker bi moral doseči vsaj 10, njihov 5 in kandidat KP pa le 4 glasove. V tem primeru bi prišla v ožje volitve Mirko Legiša in titovski kandidat. Računali so, da bodo za ožje volitve angažirali vseh svojih 9 svetovalcev za lastnega kandidata. Če bi svetovalci SDZ in tudi KP volili za našega kandidata, bi oba prejela po 9 glasov. Pri takem izidu glasovanja bi bil izvoljen titovski kandidat, ker je starejši. Toda pokvarjeni račun besedolomcev so prizadeli pravčasno spregledali. Izid drugega glasovanja je prečrtal njihov zahtevni račun. Prešlo se je k tretjemu ožjemu glasovanju, pri katerem je prejel Mirko Legiša 12 glasov, Josip Marizza 5.

Na ta način sta bila, sicer po o-

vinkih, izvoljena oba kandidata, za katere se je večina sporazumela pred prvim glasovanjem. Kakor pri volitvah župana in odbornikov v letu 1952, tako so hoteli titovci tudi sedaj igrati skupino SDZ, ki pa se takrat in sedaj pravočasno spregledala njihove zahtevne namere. Ponovno se vidi, da so titovci pripravljeni na sporazume s komi v toliko, v kolikor bi lahko oparili svojega partnerja. Skupina SDZ je v občinskem odboru skupno z odborniki KP, a še nikdar se ni zgodilo, da bi hotel eden ali drugi zahtevno spletkariti drug proti drugemu. Naglasiti moramo, da se kljub razlikam v političnem mišljenju, v občinskem odboru sporazumno in lojalno deluje.

Ker je bil Mirko Legiša do sedaj namestnik v odboru, se je sedaj to mesto izpraznilo ter je bil občinski svet ponovno pozvan, naj še enkrat glasuje za odborniškega namestnika. Na to mesto je bil izvoljen Jože Pahor iz Medjevasi z 12 glasovi, medtem ko je prejel Marizza 4 glasove. Pred prahodom na dnevni red je še svetovalec dr. Skrk vprašal župana pojasnila glede trošarine na kuhanje žganja. Odbornik Floridan je pojasnil, da je trošarina stopila v veljavo z dnem, ko je bil odobren sklep občinskega sveta trošarine na

likerje in na pijače visoke alkoholne stopnje. Dr. Skrk je vztrajal, da bo moral občinski svet ponovno proučiti ta svoj sklep.

Prešlo se je nato na tretjo točko dnevnega reda: odstop občinskih zemljišč. Po krajši razpravi se je odobrilo odstop zemljišča za cesto Sesljan - Vižovlje 800 kv. metrov za 56.000 lir ter za trikot Sesljan 563 kv. m za 563.000 lir. Prvo gre v korist privatnika, a drugo za jursarje v Vižovljah. Nadalje je občinski svet dal ugodno mnenje za odstop dveh nadaljnjih zemljišč, in sicer Dorbešu iz Nabrežine po 250 lir ter nekemu Delpiccolo iz Trsta.

Plesna čajanka S D
V nedeljo, dne 19. t. m. ob 5. uri popoldne priredi Slovensko dobrodelno društvo v društvenih prostorih v ulici Machiavelli 22-II čajanko za slovensko mladino. Vstop prost.

za zaokrožitev svoje prejšnje parcele 400 m po 500 lir.

Pred zaključkom se je še odbornik Visintini sporočil, da zahteva ACEGAT iz Trsta 380.000 lir za postavitev nekaj novih luči v Stivanu, kar je za občino previsok znesek.

Zatem je župan zaključil sejo ter določil nadaljevanje za torek 14. t. m.

Na zatožni klopi

Sinko DSS in mati OF se krčevito izvijata

Dva dni po prazniku sv. Miklavža je titovski naraščaj sklenil inscenirati nič manj kot proces proti avtorju članka »Operacija izigravanje« in s tem povezano diskusijo. Iz procesa pa se je razvila cela serija nemih priznanj sodnikov samih. O tem neuspelem miklavževanju je seveda poročal (in ga zagovarjal) »Prim. dnevnik« — aproposito splošnemu pričakovanju. Ker so torej tudi tu nastopili skupaj, odgovarjamo obema hkratu.

Po stari navadi tudi tokrat nismo dobili odgovora, pač pa obširen in nepotreben zagovor, bistvenega dela so se pa previdno izognili in molčali. Zato ponavljamo: V prvi fazi hočejo titovci mladino neutralizirati, t. j. paralizirati jo za vse, kar ni negativnega (čitaj: titovskega). Za doseg tega cilja se poslužujejo dveh sredstev: zlorabe narodnostnih idealov ter rušenja morale in vere. Oni pa so se v odgovoru zaleteli le v posamezne stavke obeh opisanih sredstev — o cilju ni bilo niti besede — ter seveda obmetavali s kriminalcem onega, ki si je drznil to podlo igro javno ožigosati, in to ne v svojem, temveč v imenu slov. demokratične skupnosti. Prav dobro vedo, da se nismo nikoli razburjali nad plesi in izleti kot takimi, pač pa da smo jih obsojali kot pomožno sredstvo za splošno izigravanje.

Mi nismo nikaki moralisti, ki bi hoteli z viška očitati nemoralo. To je nazadnje stvar posameznikov. A kadar vemo, da je ta nemoralna narčno telerirana, je treba to podlost razgaliti, pa naj se prizadeje še tako repentično. Sicer pa so to na diskusiji indirektno tudi priznali. In če »Pr. dn.« misli, da bo s svojimi bedastimi razlagami dosegel kaj več kot pomilovalen zameh, se zelo moti. »V splošnih razmerah« je po njegovem krivda za »ne najboljšo vzgojenost« slovenske mladine na obeh straneh meje. Res, v splošnih razmerah — kot pokol čelga procenta slov. naroda v Kočevju l. 1945, mučenja po zaporih FLRJ, procesi, zatiranje, beda, draginja, gospodarski propad, milijonski dolgovi in tisoč drugih tragičnih dejstev. To so tudi sadovi »splošnih razmer«, ki jih mi imenujemo diktaturo komunističnih nasilničev.

Na diskusijo so nas torej povabili — in avtor se ni odzval. Kakšno zmogostavje za DSS in njegovega zagovornika! Na vsak način so hoteli imeti tudi nekoga, ki ne bi ploskal. A bodite brez skrbi: med vazočaranimi člani samimi jih mnogo ni ploskalo in vam kmalu ne bodo nikdar več! Zelo nepredvidno pa je storil tudi članek, da je o odzivanju in neodzivanju na debato zatrobil v samem glasilu izmuzgane matere OF, ki se je prav neborbeno prihulila k tlom. Ko smo je dne 9. marca 1954 povabili na javno razpravo o temi: »Kdo dosledneje zastopa koristi tržaskih Slovencev, SDZ ali OF?«

Na miklavževanju samem in tudi v »Prim. dnevniku« smo slišali, da DSS ne zastopa interesov nekeke politične stranke. Po domače bi se torej reklo, da zavračajo našo trditve, da so priklopna titovska organizacija. Res lepo hvaležnost izkazujejo svojim varuhom! Svoj sedež imajo na sami titovski »hauptkomandii«, kjer so po neverjetnem naključju že kar pri roki starejši ljudje, ki lahko dajejo »nasvete«; v vodstvu DSS so skoraj sami titovci, ki se za take tudi javno izdajajo; vabila na ples, organizacijske vesti ipd. so doslej objavljali vedno in samo v »Prim. dnevniku« — in kljub temu so naravnost deviško apolitični! Prav gotovo moramo pripisati le golemu slučajju, da je krčevito obrambo DSS prevzel spet »Pr. dn.«, ki med vrsticami navideznega poročila le nem žargonu.

misli in vse to v čudovito poznanim žargonu. Nekdo pač mora trdnem nepodpisani tov. članku se kot posredni zastopnik 9 let trajajočega komunističnega režima v FLRJ čuti tudi poklicanega, da zagovornikom in branilcem tisočletnih tradicij in zahodnoevropske omike slov. naroda daje v 7 vrsticah »klicijo o tem, kaj je pravo slovenstvo.« Ob tej priložnosti naj si dovolimo pripomniti, da bistveno za vsakega Slovenca ni le slov. materin jezik, ampak med drugim tudi ljubezen do vseh onih duhovnih dobrin slovenskega, ki živijo v našem narodu dolgo stoletja, in pa spoštovanje in intimo doumevanje vseh odtenkov slovenske preteklosti in sedanjosti, ki temelje na krščanski omiki. Komunistem ne le, da vsega tega ne prizna, ampak se s prav satansko besnostjo trudi, da bi to slovenstvo potepal v prah. Zato je pravi Slovenec res lahko le odločen antikomunist, pa naj bo to »Prim. dnevnik« vseč ali ne. Drži pa!

Piscu-zagovorniku DSS tudi blagohotno svetujemo, naj se izogiba sentimentalnosti kot »podtrganost od domovine« itd. Ogleda naj si londonski Memorandum, kjer bo našel tudi podpis nekakega dr. V. Velebita. V bodoče pa naj pazi, ker mu sicer lahko dedek Mraz prinese krepko breco. Opozorjamo ga tudi na lapsus v njegovem sestavku: »Dan slovenske mladine«, piše on, bil pa je dan tržške, in prav tu izraz je rabilo nepolitično DSS, ko je v »Prim. dn.« nekaj časa dnevno pozivalo člane na pripravljane sestanke, čeprav se potem dneva »nišio udeležili«. V ostalem pa se »tržška« bolje prevede v italijansko kot »slovenska«.

Ko se voditelj DSS na široko ustjio o našem razbijanju, naj se spomnijo, kakšen odnos so zavzele letos spomladi, ko so dijaki Trgovske akademije snovali neodvisno društvo. Na izredni seji z dne 27. marca 1954 je DSS sklenilo društvo že v krali razbiti. Ob tej priliki so tudi izdali ciklostilirani letak, kjer stoji pod drugo točko dobesedno: »Izvršni odbor DSS poziva člane DSS na Trg. akademiji, da onemogočijo nastanek tega društva.« To seveda ni bilo razbijanje, ampak poziv na enotnost — pod »hauptkomando«!

Kar pa se tiče »kriminalca« in tudi posredno nakazane »izdajalca«, izjavlja pisec članka »Operacija izigravanje« pred vso slov. demokratično javnostjo, da je na te psovke ponosen: če pridejo s komunistične stran« je to najboljši dokaz, da je njegova pot pravilna in misel jasno začrtana.

Tovariši, slabo ste se odrezali. Plaz žlobudravage besedičenja in negotovega izvijanja še ni odgovor. Vsa komedija je bila morda dobra za semišljenjake, a za nas ne. Zato vam ostane samo eno: molk! Vaše »delo« med mladino pa je ostane le perfidna OPERACIJA IZIGRAVANJE!

14-LETNI DECEK ISCE KROJAKSKEGA MOJSTRA, KI BI GA SPREJEL ZA VAJENCA.

Naslov na upravljalista.

Odgovorni urednik: Dr. Prof. ANTON DABINOVIC

Tiska: tisk. Adria, d. d., v Trstu

Zastoj na videmski konferenci

Kakor smo že zadnjič poročali, se je moralo v delu mešane komisije za ureditev obmejnega prometa med Jugoslavijo in Italijo nekaj zatakniti. Ni namreč nobenih točnih poročil o kakšnem večjem napredu. V pomanjkanju uradnih izjav se širijo razni glasovi, ki do sedaj niso bili ne zanikani, ne potrjeni. Sume in dvome nekako potrjuje tudi dolga prekinitev v delu komisije, kar daje slutiti, da gre za vprašanja, o katerih se vsaka stran želi posvetovati s svojo vlado. Preteklo soboto so namreč jugoslovanski in italijanski delegati sklenili, da se bodo prihodnje sestali šele jutri, ko bodo proučili nove predloge in formulacije.

Po vestih iz italijanskih virov se je komisija načelno že sporazumela o ureditvi obmejnega prometa med obema področjema nekdanjega Svobodnega tržškega ozemlja. Prebivalstvo bi za prehod meje dobilo izkaznice, veljavne 3 mesece, katere bi lahko obnavljalo. Tudu tu je samo en del obmejnega prometa, za katerega se zanima tržško prebivalstvo. Govori se, da zastopajo jugoslovanski delegati v

komisiji mnenje, da bi moral biti na podoben način urejen tudi promet med italijanskim področjem Tržškega ozemlja in Jugoslavijo. Italijanski delegati pa se bajé temu upirajo, prav tako kot se upirajo predlogu, da bi komisija razpravljala o ureditvi obmejnega prometa ob vseh jugoslovansko-italijanskih mejah in ne samo ob Tržškem ozemlju.

Rezultati dela komisije bodo pokazali, v kolikšni meri so vse te domneve resnične.

Trgovinska pogajanja

Preteklo soboto dopoldne se je mudila v Trstu italijanska delegacija, ki je bila na poti v Beograd, kjer bodo sklepali novo jugoslovansko-italijansko trgovinsko pogodbo. Delegacija vodi odvetnik Storonji, bivši državni podtajnik, člani pa so predstavniki ministrstva za zunanje zadeve, trgovsko mornarico, industrijo, kmetijstvo in poseben strokovnjak za les. Prekinitev svojega potovanja so člani delegacije izkoristili za sestanek z zastopniki tržškega gospodarstva, ki se zanimajo za trgovino in promet z Jugoslavijo. Po sestanku, ki se je vršil v prostorih Tržške trgovinske, industrijske in kmetijske zbornice, je predsednik kap. Cosulich povabil goste na obed v hotel Excelsior, kjer so se zadržali do popoldanskega Orient-expressa, s katerim so odpotovali v Beograd.

Jugoslovanski časopisi so toпло pozdravili prihod delegacije in izražajo prepričanje, da bo v ozračju, katerega je ustvaril obisk italijanskega ministra Martinellija, gotovo ustvarjena osnova za široko jugoslovansko-italijansko gospodarsko sodelovanje.

Slovenska božična maša pri Sv. Jakobu

Tudi letos bo na sveti večer 24. decembra sv. maša za slovenske vernike v Trstu, in sicer ob 21. uri. Zdravi in zavedni Slovenci se veselijo božične maše v Trstu, zato se je bodo vsi radi udeležili, da bodo slišali našo lepo božično pesem in našo besedo. Slovenska pesem in beseda nam je najdražja in nam daje pravo božično razpoloženje, ker nam gre do srca.

Prisrčno vabljeni vsi. Pridite, tudi če je ura zgodnja!

Božično mašo bo prenašal Radio Trst II opolnoči kot slovensko polnočnico.

Šolske spremembe

Za višjega šolskega nadzornika pri Ravnateljstvu za javno šolstvo je bil imenovan prof. V. Rubini. Ravnatelj prof. Rubini je vsa dolga leta anglo-ameriške uprave učinkovito upravljal težko službo Višjega šolskega upravnika z globokim razumevanjem tukajšnjih šolskih razmer, saj je rojen Tržčan. Tudi Slovenci smo našli večkrat pri njem pomoč in nasvete, za kar se mu ob njegovem odhodu s tega mesta zahvalujemo. Gospodu prof. Rubinju želimo

tudi na novem mestu čim več uspehov in zadoščenj!

Na njegovo mesto je bil imenovan dosedanj namestnik prof. F. F. dr. Tavela.

TRŽAŠKI PREPIHI

Kar se je Janezek naučil, Janez zna

Pred časom je tržški »Piccolo« objavil članek pod naslovom »Non tutti gli slavi sono titini«. Mi se za ta članek v resnici nismo posebno zanimali. V njem je neka točenost, še več pa netočenosti. Naslov sam pove, da je nekdanja modrost: »Vsi Slovenci so komunisti« končno padla v vodo tudi pri tistih Italijanih, ki so milo rečeno tako »elo vneti za enostavnost«. Dvakratne upravne volitve so same po sebi dokazale, da je med Slovenci na Tržškem najmanj prav titovec.

Članek pa je titovec zmotil spanje. Verjetno so ga tudi gospodarji na oni strani Fernetičev prebrali, in kakor rečeno, v njem je nekeje resnice, ki tukajšnjim titovcem-zasluzkarjem kvarijo spanje. Blizu se Novo leto, bližajo se bilance in obračuni in tudi — preračuni. Zgodilo se lahko vse mogoče, ko pa je varčevanje zaradi razkošnosti in pompoznih izletov v Koromandiji prva zapoved za — male namočene in ostalih 17 milijonov Jugoslovancev.

Pa se je spravil »zvest čitatelj«, da ne rečemo obvezni čitatelj in je »Prim. dnevnik« napisal pismo, v katerem se bridko pritožuje, »ali je res tako težko na članek odgovoriti.« Zvest čitatelj ga je prebral čez dan in tudi ponoči mu ni dal miru. No, pa je »zvest čitatelj« se skuhal. Kakor tisti kozel, ki so ga postavili, da varje ohrovt, tako se je tudi »zvest čitatelj« spomnil »denunciantstva«. Nič čudnega, saj so komunisti prav to »čednost« postavili kot abecednik komunistične zgrajenosti. Ze v otroškem vrtcu so malega pglavca učili, da je najvišja dolžnost pionirke denuncirati svoje lastne starše in svoje tovariše. Morda »zvest čitatelj« časovno ni tako zelo oddaljen od komunističnih jasl in mu je »čednost« ostala v krvi in mozgu. Tovariši udobec mu je celo povedal »za ljudi, ki so nekoč sodelovali s fašističnimi oblastniki na škodo svojega lastnega naroda in ki se bajé danes že klanjajo drugemu gospodarju kot predstavniki »super« demokratične slovenske stranke v Trstu«. Nadubovec pa je celo videl, da je bil članek v »Piccolu« napisan v slovensčini... Če to ni Udba in pol; če to ni dokaz, da je vsako reštanje plačilnih spiskov odveč, potem res ni več pravice na oni strani Fernetičev... Na vsak način je karakteristika ta za slovenski narod — in karakteristika je vendar spominška knjiga komunističnih denunciacij. Kar se je Janezek naučil, Janez zna. V denuncianju je »zvest čitatelj« prav s svojim pismom dokazal, da se ne straši nobene konkurence na tem poprišču. Če mu ta denunciacija služi za obstanek na spisku, Bog mu jo blagoslovi!

Slovensko dobrodelno društvo v Trstu organizira letos v društvenih prostorih tečaj ritmičnih vaj in teolo v d b e. Pojasnila in vpisovanja na sedežu društva v ulici Machiavelli 22-II. nadstr. v uradnih urah.

Slučaji razvratnosti v Parizu, Nizzi in zdaj še v Trstu

Potem ko so Montagna, mladi Piccioni in nato še Sotgiu v Rimu dvignili že dovolj prahu, je prišla pretekli teden iz tujine vest, da so odkrili podobno afero tudi v Parizu. Mlad, za svoje delo vneti policist se namreč ni zadovoljil s tem, da bi v nekem hotelu, v katerem so se sestajali parčki, pregledal samo register gostov. Hotel je osebno pregledati vse sobe. In tako se je zgodilo, da je v prvi našel mlado, komaj štirinajstletno dekletce v družbi častitljivega gospoda, ki bi ji lahko bil stari oče. Zadeve ni bilo mogoče prikriti, posebno še, ker je deklica, ki bi tedaj morala biti v šoli, vse sklepala. V središču škandala je neka maroška princesa, lastnica umetniške galerije, ki je imela nekakšno posredovalno pisarno, katero je obiskoval cvet visoke družbe, razni plemenitejši gospodje, ki so hoteli preživeti kakšno urico v družbi nežnih in lepih 14-16-letnih deklic. Preiskava kaže, da je bila vsa dejavnost povezana tudi s trgovino z različni mamili. Prav tako ni izključeno, da bodo osumljeni morali odgovarjati tudi za smrt mladega dekleta, ki je očitvidno podleglo mučenju in so njegovo truplo pred časom potegnili iz Seine, ne da bi mogli ugotoviti krivca.

V Nizzi pa se je že pred časom dogodil hujši zločin, čeprav brez smrtnih posledic. Ugleden zobozdravnik je tajno kupil veliko zapuščeno vilo. Potem pa so, približno pred letom dni, na lepem začela izginjati lepa dekleta, ne da bi policija mogla ugotoviti, kaj se je z njimi zgodilo. Ni bilo trupel, niti dokazov, da bi bila odpeljana v tujino. Slučaj je hotel, da sta dva zaljubljena zvečer hotele preživeti trenutek samote v parku, ki je

obdajal zapuščeno vilo. Napadena od divjih psov, ki so jo čuvali, sta bila že na tem, da jim podležeta, ko je prišel moški, ki ju je rešil. Ko sta se mu hotela zahvaliti, pa ju je ves divji s pasjim bičem izgnal iz vrta. Raztrgana in okrvavljena sta mlada človeka šla na policijo, kjer sta povedala, kaj sta doživela. Mlado dekletje je tudi povedalo, da je v tistem času spoznala zobozdravnika, ki jo je zdravil pred letom dni. Sledila so prizvedovanja in končno preiskava. Po ustrelitvi par psov so ogenti vdrli v vilo, kjer so odkrili, da je bila urejena kot prava jetnišnica. V zaklenjenih sobah so našli vse osem izgubljenih deklet. Odete so bile v orientalna oblačila in z bogatim nakitom. Nekateri je razum že skoro zapustil. Nenormalni zobozdravnik si je namreč v vili uredil pravi harem, katerega je sam o skrboval in obiskoval. Dekletja je lovil s svojim luksuznim avtomobilom, naker jih je omamila s kloroformom in zaprl v svojo jeko, kjer jih je na najbrutalnejši način in z lakoto prisilil na slepo pokorščino.

K tej verigi slučajev, ki so očitno dokaz živčne razvratnosti in duhovne krize sodobne družbe, se je na svoj način priključil tudi Trst. Policija je v samem središču mesta odkrila stanovanje, v katerem si je družba, bajé uglednih gospodov, krajšala čas s tem, da je sodelovala pri prirejanju in snemanju raznih razvratniških scen. Razumljivo je, da niso manjkala niti dekleta. Preiskava bo pokazala, ali je šlo pri tem za ljudi, ki so prirejali vse to samo v svoj erotični užitek ali pa gre za pravo filmsko podjetje za izdelovanje pornografskih filmov, ki so nato kvarili še druge ljudi.

Mizarji kmetovalci podjetniki
Deske smrekove, macesne in trdih lesov, trame in parkete nudi najugodnejše

CALEA
TEL. 90441 TRST
Viale Sonnino, 24

P O Z O R !
Potne liste in vizume
uradne listine, prevode v in iz tujih jezikov, overovanje uradnih aktov in prošnje za prehod v cono Kooperizposljuje v najkrajšem času
ANAGRAFŠKE LISTINE PA IZPOSLUJE ZE V TEKU DNEVA.
VSE ZA MAJHEN HONORARI!
AGENCIJA CELERITAS
TRST - Ul. Machiavelli 13 - Tel. 31-404